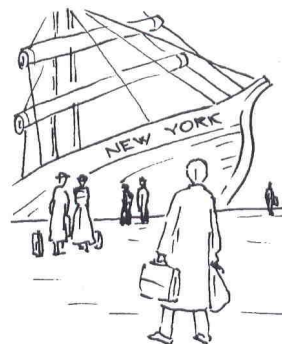

„Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe.“

Jan 6, 51

JAN NEPOMUK NEUMANN

Tento svatý muž je v podstatě české veřejnosti neznámý. Kdo byl Jan Nepomuk Neumann od jehož kanonizace nás dělí v červnu 30 let?

Jeho otec Filip Neumann (*1774 až + 1860) byl původem z Obernburgu nad Mohanem, tedy Němec, který však žil trvale v Prachaticích a měl zde punčochářskou dílnu. Jeho druhou manželkou se roku 1805 stala Anežka Lebischová – česky Lepší. Z tohoto manželství se narodilo celkem sedm dětí - Jan se narodil 28.března 1811 jako dítě čtvrté. Dostal jméno po českém světci, který v úctě spojuje Němce, Čechy a Rakušany.

Od dětství se, na přání maminky, připravoval na dráhu duchovního. V letech 1817 až 1823 chodil do městské školy v Prachaticích. V roce 1831 dokončil studium na Piaristickém gymnaziu v Českých Budějovicích a vstoupil tamtéž do kněžského semináře. Po té odešel do Prahy a studoval na bohoslovecké fakultě Univerzity Karlovy, kterou ukončil v roce 1835.

Po studiu se vrátil do Prachatic, avšak pro nadbytek kněží v budějovické diecézi nebylo mu povoleno vysvěcení na kněze. Velmi se ho dotklo, když mu odložili na neurčito kněžské svěcení. To však neoslabilo jeho touhu po kněžství. Rozhodl se odejít jako misionář do Ameriky a tam se pokusit svěcení dosáhnout. V únoru 1836 se vydal přes Německo do USA. Šel jako chudý klerik, bez peněz a bez přesného cíle. Chtěl však udělat všechno, co bylo v jeho silách aby mohl v nové zemi sloužit Bohu a duším: „*Budu obcházet americké diecéze jednou, dvakrát, třikrát.. Budu prosit o dovolení pracovat pro duše, které jsou nejvíce opuštěné, ať už jsou to Němci, nebo Indiáni. A jestliže mne nikdo nepřijme, stáhnou se do samoty, kde budu dělat pokání za své hříchy i za hříchy druhých.*“

Konečně 20. dubna 1836 odplul z Le Havru do New Yorku. V New Yorku jej 2.července přijal biskup Jean Dubois a udělil mu kněžské svěcení. Tři dny nato Jan Neumann odešel na vzdálené působiště v oblasti Niagarských vodopádů. Zde mladý kněz-misionář působil čtyři roky na území mezi městy Buffalo a Rochester. Musel překonávat stovky kilometrů na koni, v člunu, nebo pěšky přes neschůdné lesy, močály a řeky, aby mohl navštívit roztroušené domy a vesnice novousedlíků.

V této práci měl možnost setkat se a poznat (spolu se svým rodným bratrem Václavem, který za ním přijel a pomáhal mu pak v misijní činnosti) některé obětavé a hluboce duchovně založené misionáře z řeholní společnosti redemptoristů. Protože toužil po hlubším duchovním životě a také po společenství, vstoupil on i jeho bratr roku 1840 do řádu Nejsvětějšího Vykupitele (redemptoristé) v Pittsburgu.

Jan Neumann v té době psal velmi ceněné katechetické příručky a zvládal sedm jazyků. Za čtyři roky byl jmenován superiorem řeholního domu v Pittsburgu a roku 1847 představeným všech redemptoristů na území USA. I přes tyto zodpovědné funkce nadále vykonával misionářskou práci a

organizoval farní život v nových církevních obcích. Pořádal duchovní obnovy, stavěl kostely, zakládal farní školy a rozličná farní sdružení. Roku 1851 převzal vedení důležité farnosti v Baltimore.

V tomto roce zemřel philadelphský biskup a baltimorský arcibiskup František Patrik Kenrick se nemusel dlouho rozmýšlet a na uprázdněný biskupský stolec navrhl Jana Neumanna. Ten je v roce 1852 vysvěcen na biskupa.

Jeho motto bylo: "*Bete und arbeite ohne Unterlass!*"
(*Modlit se a pracovat neustále!*)

Nový biskup v sobě nezapřel misionářského ducha. Nejvíce času a energie věnoval vizitacím farností. Větší místa navštívil každý rok, menší jednou za dva roky. Každou vizitaci proměnil na tří-až čtyř denní duchovní obnovu. Obdivuhodně mnoho vykonal i na poli farní organizace. Za osm let biskupského působení vybudoval 80 kostelů. V každém kostele zavedl 40-hodinové adorace, které se konaly 1 x ročně, obyčejně při výročí posvěcení chrámu. Zvláštní pozornost věnoval zakládání farních škol. Když se stal biskupem, byly v celé rozsáhlé diecézi pouze dvě farní školy. Po osmi letech jeho působení jich bylo již přes sto. Školy byly dobře organizované a tak se Jan Neumann právem pokládá za spoluzakladatele amerického katolického školství.

Starostlivý biskup se nevěnoval pouze věřícím, ale pamatoval i na jejich duchovní pastýře. Reformoval kněžský seminář a vybudoval i malý seminář, jeden z prvních ve Spojených státech. Sestavil i moudrá pravidla k posvěcování duchovenstva. S tímto cílem uspořádal ve Philadelphii tři diecézní synody a sám se účastnil na třech národních koncilech v Baltimore.

Biskup Neumann si velmi cenil práce řeholníků a zejména řeholních sester. K spravování nemocnic a sirotčinců, které vybudoval, založil zvláštní kongregaci Sester františkánek. Některé řeholní sestry zachránil od zániku – např. Oblátky Boží prozřetelnosti na pomoc barevnému obyvatelstvu. Podporoval příchod nových sester z Evropy a po příchodu jim otcovsky pomáhal zabydlet se v novém prostředí.

Na podzim roku 1854 odcestoval do Říma na slavnostní vyhlášení dogmatu o Neposkvrněném početí Panny Marie. Pobýval v redemptoristickém klášteře jako obyčejný řeholník a odtud konal i pěší poutě po jednotlivých bazilikách, spojené s pokáním. Při této příležitosti vykonal i návštěvy na nejvyšších církevních místech ve Vatikánu a Papež Pius IX. ho přijal na osobní audienci.

Před návratem do Spojených států chtěl Jan Neumann navštívit i svou vlast, kde ještě žil jeho otec a sourozenci. Koncem prosince odcestoval do Prahy a zastavil se i v mateřském domě sester sv. Karla Boromejského, kde byla jeho sestra Jana představenou. Do Prachatic chtěl přijet potichu, nepozorovaně, ale lidé už věděli o jeho cestě a nedali se překvapit. Když se biskup Neumann na saních blížil k Prachaticím, vítaly ho zvony, hudba a slavnostní střelba. Všichni lidé byli v ulicích, klekali si do sněhu a prosili o požehnání. V rodném domě ho po 19 leté nepřítomnosti objal otec a nejmladší sestra.

Biskup Neumann se zdržel v Prachaticích týden. Potom se vydal přes Německo a Anglii nazpět do USA kam dorazil koncem března. Obohacený tolika dojmy a vděčný Bohu za vše krásné co prožil v Římě a v rodném kraji, se pustil biskup Jan Neumann znovu do vyčerpávající práce, ve které neznal oddechu. Ten pro něj nastal až 5. ledna 1860, když mu vypovědělo srdce na Philadelphské ulici. Náhodní chodci se zdráhali mu pomoci, domnívali se, že na chodníku leží opilec. Chyběli mu dva měsíce do 49 let. Když se baltimorský arcibiskup Kenrick dozvěděl o jeho smrti řekl: „Takový biskup jako Neumann nemohl zemřít jinak než na cestě. Jeho život byl ustavičným pochodem...“ Ano, jeho život byl ustavičným pochodem: za lidmi a k Bohu.

O sto let později byl v roce 1963 prohlášen svatým otcem Pavlem VI. za blahoslaveného a svatým otcem Janem Pavlem II. 17. června 1977 za svatého. Sestry Boromejky spravují svůj řeholní dům v Prachaticích, kde se světec narodil. V místnosti, kde spatřil světlo světa, je působivá a moderní kaple, která slouží nejen řeholním sestrám, nýbrž i přilehlému hospici.

Hlavní pouť u příležitosti třicátého výročí svatořečení svatého Jana Nepomuka Neumanna se koná v Prachaticích 16. června 2007 v 10 hodin.

Josef Svoboda

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU na DUBEN 2007

- 1. všeobecný:** Aby se všichni křesťané nechali vést Božím slovem a byli vnímaví pro Boží znamení podle příkladu Panny Marie.
- 2. misijní:** Aby měla církevní výchovná zařízení v misijních zemích dostatek dobrých učitelů.
- 3. národní:** Aby maminky měly odvahu přijmout děti a dočkaly se na nich radosti.

STŘÍPKY Z RŮZNÝCH SETKÁNÍ

... S UKRAJINSKÝM MISIONÁŘEM P. PETREM KRENICKÝM

P. Krenický je jeden z těch lidí, kterým by člověk mohl naslouchat pořád... Klíč k odhalení síly jeho slov však není v teologických spekulacích nebo jen prostota lidové zbožnosti. To, co se nás dotýká, je opravdovost jeho života s Bohem a s druhými... Pokusili jsme se dát dohromady některé části z jeho povídání o životě na Ukrajině... Pro to, abychom zachovali alespoň trochu tu zvláštní atmosféru ze setkání s ním, jsme se snažili přepsat to, co řekl, téměř doslova...(hovořil bez překladatele lámanou češtinou...) P. Krenický byl naposledy v naší farnosti 13. března tohoto roku.

❑ Začalo to tak, že se mi ve farnosti oběsil jeden tatínek od rodiny... v jeho firmě nabízeli nejenom alkohol a takhle to skončilo... Nevěděl jsem, co mám dělat... Byl jsem úplně na dně - v depresi. Buď budu muset odejít, dezertovat a nebo tady s nimi zůstanu - začal jsem držet hladovku, abych vyprovokoval Pána... Jestli mu tady o ty lidi opravdu jde - tak ať něco udělá, přece to takhle nemůže pokračovat dál... Pak jsem řekl dalším, aby se modlili se mnou...

...teď už se modlíme třikrát týdně - vždycky večer - všechno, co potřebujeme, předkládáme Pánu - a On nám pomáhá...

❑ Nakonec jsem tady zůstal, protože jsem se zamiloval - do Ukrajiny... do těch lidí, kteří tady žijí...

❑ Modlitba u nás: začínáme nějakou tradiční modlitbou: rozjímavým růžencem nebo litaniami k Panně Marii nebo litaniami k Duchu svatému. My tyto modlitby nezavrhuje. Pak chválíme Pána...

❑ Moje maminka byla moudrá - věděla jak mě má přivést k modlitbě: večer přicházela z práce a místo toho, aby mi řekla: „Tak co si dělal dneska? Modlil ses? Ne? Tak teď se musíš modlit...“, mi řekla: „Pomoz mi se pomodlit růženec - jsem moc unavená, sama to už těžko dokážu.“ A mně se moc nechtělo ale měl jsem pocit, že jí pomáhám, a zároveň jsem se naučil modlit...

❑ Utrpení potřebujeme, abychom více věděli, že potřebujeme Pána.

❑ Poslední měsíc byl nejkrásnější v mém životě - víte proč? Protože to bylo všechno hodně těžký... Chtěli mě z Ukrajiny dostat... a právě tehdy člověk začne víc důvěřovat - víc se přimkne k Pánu...

V té době jsme měli 14 nočních modlení, zažívali jsme velkou blízkost Boha, desítky lidí prožilo konverze - obrátili se k Bohu, odpustili si mezi sebou. Přineslo to velké duchovní plody.

Když nebezpečí vyhoštění pominulo, měli jsme ve městě Tjačiv křížovou cestu. Šlo se mnou asi 1000 lidí. Víra v lidech na Podkarpatské Rusi je.

❑ Zlý zuř. Pokouší nás když chceme dělat něco dobrého: „Tak si jednou zahřeš, o nic nejde, buď v pohodě...“

❑ Chybou dneška je individualismus. Proto také zvu kněze k společným modlitbám. Aby nikdo z nás nezůstal osamocený...

❑ ...když byl u nás v jedné vesnici na základní škole katolický ředitel - chodila celá škola na mši... Když tam pak nastoupila pravoslavná ředitelka - nikdo zase na mši svatou chodit nesměl... Tak jsem za ní šel a bojoval jsem... Řekl jsem jí asi tohle: Co vy pro ty děti děláte? Jak to s nimi nakonec dopadne - buď budou z nich mafiáni nebo budou pít alkohol a nic pořádného... Tak to ne - tady já pokládám svůj život, a já se za ně budu

rvát - já je jen tak nedám! Klidně mě můžete zabít: dejte napít vodky něakejm chlapům at' mě zabijou (jak už se o to jednou pokusili) - ale já se za ty děti budu prát... Oni chtějí chodit do kostela - tak jim v tom nemůžete bránit. ... Ale přes to všechno paní ředitelko vás mám rád...

- ❑ Snažím se nebyť chladný k nepřátelům, někdy se i rozčílím, ale pak to předkládám Bohu.
- ❑ Jednou jsem vyšel z kostela a na druhé straně silnice vidím Vasila - otce čtyř dětí - a jeho maminku... Slyším jak se hádají... říkám mu: „Vasil - co to děláš, jak to mluvíš s maminkou... Byl ožralý a potácel se...“ Přišel jsem k němu a říkám: „Vasil, jak to mluvíš se svou maminkou? Poslechni jí...“ „Ne - nikam nepůjdu...“ Rozpřáhl jsem se a touhle levicí jsem ho „pohladil po pravé tváři“ až spadnul... Jsem sice duchovní ale přece jenom jsem měl strach... Kdyby vstal a jednu mi dal... Tak jsem na něj začal rychle křičet: „Seber se a mazej domů, vyspi se a buď hodnej - jinak z tebe nasekám dříví do kůlničky...“ V neděli nebyl v kostele na mši - říkal jsem si, že se asi něco děje... Příští týden seděl v první lavici a hned šel ke zpovědi a tak mu říkám, jestli ví proč jsem mu jednu dal - a on že ví a že už se bude snažit být lepší... Řekl jsem mu: „Nevíš! Protože tě mám rád.“ Jinak bych ho obešel velkým obloukem a říkal bych si: co je mi do něj...
- ❑ Jednou jsem sloužil měsíc ve farnosti na severu Čech. Přišly tam do kostela čtyři babičky a já se jich zeptal: „Kde jsou ostatní? A to oni nepotřebují Pána Ježíše?“ Odpověděly: „Potřebují, ale my je nemůžeme nutit...“ „Dobře, takže každá z vás se bude každý den modlit jeden desátek za ty ostatní lidi. A teď všichni ke zpovědi...“ „Ale my nevíme jak - my už moc ke zpovědi nechodíme...“ „Nevadí - já vím jak (chodím ke zpovědi skoro každý týden...) - já vám pomůžu...“ Příští týden bylo na mši už 9 lidí a babičky je povzbuzovaly: „Běžte taky ke zpovědi - je to úžasný...“ Další týden jich přišlo ještě víc...
- ❑ Měli jsme ve vesnici jednu „Miss krásy“ - bylo jí 92 let, ale byla tak krásná...uvnitř.
- ❑ Když člověk žije evangelium - toho Zlýho to dráždí a začíná vyvádět. To nemůže být jinak...
- ❑ Při modlitbě je třeba se ztratit v Pánu, to je ono - nevnímat čas.
- ❑ Je třeba jít k Pánu se vším, odevzdat mu to a odejít občerstvený - lehký.
- ❑ Jít do modlitby, abych se tam naučil milovat - pak mohu řešit různé problémy s láskou.
- ❑ Setkání s Bohem nám přináší lásku - tehdy budeme schopni opravdově milovat.

zaznamenali Petr Boukal a David Žofák

VE FARNOSTECH P. PETRA KRENICKÉHO JE MOŽNÉ TAKÉ KONAT BRIGÁDY:

Náplň brigád r. 2007

- o **Brigáda na stavbách.** Pro další rok se budou dále dobudovávat některé kostely, provádět terénní úpravy. Konkrétně uvedu až v březnu.
- o **Brigáda na pouti.** Na toto léto je opět plánována druhá POUŤ NÁRODŮ A NÁRODNOSTÍ 2007, která se bude konat v termínu 21.července v centru Tjačiva, v loni nově vybudovaném areálu. Pro tuto akci je potřeba připravit zázemí pro cca 700-1000 poutníků. Úprava plochy, výroba laviček, tiskovin atd. Při akci pak organizačně pomáhat, např. v informačním stánku , překladatelství Ukr-CZ pro adoptivní rodiče, aj..
- o **Pomoc s přípravou dřeva.** Další brigády budou pomáhat v Ust' Čorne připravovat dříví na další zimu pro celý komplex kláštera a domova pokojného stáří. Byl jsem ujistěn tím, že dřeva bude potřeba opravdu hodně :-).
- o Na brigádách **jsou potřebné i ženy**, které mohou pomáhat i na stavbách , asistovat při vaření jídla pro svou skupinu. Na tyto brigády jsou spíše potřeba chlapi, ale ze zkušenosti víme, že ženský potenciál by také neměl chybět.

Částečně vyjmenované aktivity (bude jich více) jsou přibližným vodítkem ,co bude vaší náplní práce. Během léta vznikají mnohdy i jiné druhy práce na jiných projektech, které jsem zde nevyjmenoval. Vždy se dozvíte, co budete dělat, až po příjezdu do Tjačiva z úst Petra Krenického.

Více se dozvíte na: <http://www.dchoo.charita.cz/brigady.htm>

PODOBENSTVÍ O CÍRKVI ?

Nedávno jsem byl na rekolekci pro katechety s pražským biskupem Mons. Karlem Herbstem. Při jedné z přednášek použil podobenství, které zde nabízím i Vám... D. Ž.

Na jednom nebezpečném místě mořského pobřeží, kde často troskotalo mnoho lidí, stála malá, primitivní záchranná stanice. Byla to vlastně jen chatrč a stanice měla jen jeden člun, leč několik oddaných členů drželo hlídku. Bez pomýšlení na sebe neúnavně ve dne i v noci hledali zbloudilé. Touto obdivuhodnou malou stanicí bylo zachráněno mnoho životů, takže se stala proslulou. Někteří z těch zachráněných i mnozí jiní v okolí chtěli být spojeni s touto stanicí a podporovali ji svým časem, penězi a úsilím. Byly zakoupeny nové lodě a vytrénovány nové posádky. Malá záchranná stanice vzrostla.

Některým členům záchranné stanice vadilo, že budova je tak primitivní a chudě vybavená. Byli toho názoru, že první přístřeší pro ty, kdo byli zachráněni z moře, by mělo být vybaveno lépe. Záchranná lůžka nahradili postelemi a nábytek dali do větší budovy. Nyní se záchranná stanice stala oblíbeným shromaždištěm všech svých členů a oni ji krásně a přepychově vybavili, protože ji užívali jako jakýsi klub.

O záchranné vyjížďky na moře se nyní zajímalo méně členů, a proto si na tuto práci najali záchrannou posádku. V klubové výzdobě stále převládal motiv záchrany života, a byl tu také alegorický záchranný člun pro zasvěcování nových členů. V té době ztroskotala u pobřeží velká loď a najmuté posádky přivezly ve svých napěchovaných člunech zkřehlé, promáčené a polomrtvé lidi. Byli špinaví a nemocní, někteří byli černé pleti a jiní zase žlutí. Krásný nový klub byl vzhůru nohama. A tak hospodářská komise nechala okamžitě postavit vedle klubu sprchový domek, kterým procházely oběti katastrofy, než byly vpuštěny do klubu.

Na další schůzi došlo mezi členy klubu k roztržce. Většina byla pro zastavení všech záchranných akcí klubu, protože jsou nepříjemné a překážejí normálnímu společenskému životu klubu. Někteří členové trvali na tom, že zachraňování života je jejich prvořadým zájmem a připomínali, že se stále nazývají záchranná stanice. Ale nakonec byli přehlasováni a bylo jim řečeno, že chtějí-li nadále zachraňovat životy všem těm rozličným lidem, kteří ztroskotají v těchto vodách, mohou si založit svou vlastní záchrannou stanicí níže na pobřeží. A to se také stalo.

Jak šly roky dál, zažila nová stanice tytéž změny jako stará. Stala se klubem a byla založena další záchranná stanice. Historie se stále opakovala. A navštívíte-li toto pobřeží dnes, najdete po celé jeho délce řadu exkluzivních klubů. Ztroskotání jsou zde častá, ale většina lidí utone.

z knihy Malá podobenství o Božím království, Theodor Wedel: O záchranných stanicích

FARNÍ RADA - ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ 26. DUBNA 2007

- ✦ Pravidelné konání FR bude vždy 2. čtvrtek v měsíci
- ✦ P. Daniel předložil k projednání návrh Smlouvy o pronájmu plochy v k.ú. Zličín na pozemky p.č. 824/13 a 882/7 k instalaci osvětleného reklamního zařízení. FR souhlasí s předloženým návrhem smlouvy za podmínky že smlouva bude doplněna o:
 - a) cena za pronájem se bude každoročně zvyšovat o meziroční inflaci
 - b) možnost výpovědi smlouvy ze závažných důvodů (např. pro porušení ustanovení smlouvy)Tyto připomínky budou odeslány písemně předkladateli dopisu tj. AP – správa majetku. Návrh dopisu připraví p. Veselý do 27.4.2007.
- ✦ FR rozhodla, že svátek Nanebevstoupení Páně bude přesunut na neděli 20.5.2007
- ✦ p. Suchel důrazně upozornil na nutnost provádět práce a údržbu kostele Sv. Martina, do příštího zasedání FR p. Suchel provede soupis prací a údržby a předloží jej k projednání
- ✦ V kostele Sv. Martina je nutné zajistit od jara do podzimu větrání objektu, p. Kalina osloví p. Hubáčka s prosbou o zpracování návrhu větrací mříže
- ✦ P. Daniel upozornil i na duchovní práci FR, členové byli vyzváni k předkládání nabídek a návrhů
- ✦ p. Žofák seznámil FR s přípravou knihy o historii farnosti Řepy, kniha bude zpracována a vydána jako dar zpracovatele, ten má požadavek pouze na financování překladů. P. Žofák zjistí do příštího zasedání FR odhad fin. nákladu na překlad, způsob distribuce knihy a počet výtisků.
- ✦ Příští farní rada se bude konat vyjímečně ve čtvrtek 31. května od 19.30 hod. v klubu DCB.

Zapsal: Veselý, 27.4.2007

HNUTÍ V KATOLICKÉ CÍRKVI

MODLITBY MATEK

Toto modlitební hnutí vzniklo v Anglii na sklonku roku 1995. Veronika Walsler spolu se svou švagrovou Sandrou tehdy psaly knihu o postavení dětí ve své zemi. Kniha obsahovala nejrůznější statistiky, např. kolik dětí droguje, kolik propadlo alkoholu, kolik jich je denně týraných. Hovořila o osamělých dětech, o dětské prostituci, o tom, že denně telefonuje v Anglii na linku důvěry deset tisíc dětí. Když si autorky toto číslo ověřovaly s hrůzou zjistily, že kapacita linky důvěry je právě jen deset tisíc. Kolik dětí by asi denně volalo o pomoc, kdyby byla kapacita větší? Veronika se Sandrou byly těmito fakty otřeseny a přemýšlely, jak své děti a vnoučata ochránit před negativními dopady života současné společnosti. Tehdy Sandru v noci vzbudil hlas: „Modli se za své děti!“. Šla za Veronikou a, přestože nevěděly, jak a co mají dělat, začaly se modlit každý den třetí desátek radostného růžence, který připomíná tajemství narození Ježíše Krista v Betlémě. Tak to trvalo měsíc. Potom se setkaly s dalšími třemi ženami se stejnou myšlenkou...

Bez jakékoliv reklamy se společné modlení maminek rozšířilo velkou rychlostí po celém světě. Skupiny, jejichž členy jsou lidé různých církví i kultur, pracují např. v Číně, Mexiku, Rusku, Americe, Francii a vytvářejí nepřetržitý proud modliteb za děti. Do České republiky přijela zakladatelka hnutí paní Veronika Walsler poprvé v listopadu 1996. V současné době působí v naší republice už 350 modlitebních skupin. Jen v brněnské diecézi je jich kolem padesáti“, uvádí Růžena Fialová z Brna, koordinátorka hnutí v naší republice. Veřejnosti se Modlitby matek představily na celonárodním setkání zástupců laických hnutí a komunit na Velehradě v roce 1999 a v roce 2002 obdržely dekret a schválení České biskupské konference pro oficiální působení u nás.

Do společenství Modlitby matek se zapojují ženy, které si uvědomují svou velkou zodpovědnost za děti a zároveň cítí své omezené možnosti při jejich výchově a ochraně. Na vytvoření skupinky stačí dvě maminky, které si důvěřují. „Panuje mezi námi velmi přísná zásada mlčenlivosti. O problémech, jež si svěřujeme při setkání, se nesmí mluvit nikde venku,“ doplňuje paní Fialová. „Scházíme se jednou týdně, vždy ve stejný den a hodinu. Modlíme se za své děti a v prosbách se připojujeme ke všem modlícím se maminkám světa. Takto se vytváří nekonečný řetězec, protože i když spíme, někde v Austrálii prosí jiné zase za nás.“ Cílem modliteb ale není „vynucení si“ zázraku. „Jde především o upevnění vlastní víry a jistoty, že Bůh dává našim dětem vše, co potřebují. Chce, abychom uvěřili, že i když cítíme strach a bezmoc, když se nám zdají naše problémy beznadějně, u něho není nic nemožné. Někdy se změní těžká situace, jindy se změní náš pohled na ni“, vysvětluje maminka Růžena.

Členky Modliteb matek nemají žádné „povinnosti a práva“, kromě toho nejdůležitějšího: v naléhavých případech mohou kdykoliv požádat o modlitbu prostřednictvím pohotovostní modlitební skupiny nebo prostřednictvím zpravodaje, který hnutí vydává. „Naší největší výsadou je skutečnost, že díky rozšíření hnutí do všech koutů světa, jsou modlitby za naše děti vysílány bez přestání,“ dodává paní Fialová „Boží odpovědi na naše modlitby jsou nádherné,“ říká s vděčností Veronika Walsler. „Maminky vyprávějí o svých dětech navracejících se k víře, o nových zaměstnáních a domovech, které se podařilo najít. Roste zájem dětí mluvit o svých problémech s rodiči, jimž se zase daří nalézt správná slova odpovědí. Po dlouhé době nepřítomnosti se děti náhle objevují opět doma, miminka přicházejí na svět bezpečně, i když matka předtím vždycky potratila ... Bůh nám pomáhá, ale nesmíme zapomenout na náš podíl a musíme pokračovat - modlitba je síla, která může změnit svět, ale nedoprovázejme ji svými představami, jak by ta změna měla vypadat“

„Přála bych všem dětem, aby na ně měli rodiče vždycky čas, aby žily v úplných rodinách, kde vítězí láska a odpuštění. Maminkám a tatínkům bych zase moc přála, aby se denně snažili tuto představu uskutečňovat a nikdy to nevzdali. A všem nám přeji, abychom se dovedli radovat z toho, že máme jeden druhého,“ uzavírá Růžena Fialová.

...tento příspěvek jsem obdržel pro Vás z rukou sestřiček boromejek...

Adresa hnutí MM v ČR: Modlitby matek, P.O. BOX 2, nám. Svornosti 6, 616 00 Brno 16

Tel: 542 215 603, E-mail: ruzena.fialova@email.cz, hnuti-mm@email.cz

NABÍDKY, POZVÁNÍ, OZNAMY

DIGITÁLNÍ VYSÍLÁNÍ TV A RÁDIA

Digitální vysílání TV a rádia je možné přijímat i v Řepích. Získáte tím 10 TV a 6 rozhlasových stanic (včetně TV NOE a rádia Proglas).

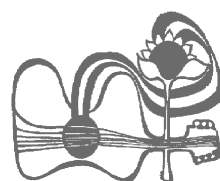
Pokud máte o příjem uvedených stanic zájem a nevíte, jak na to, rád Vám poradím nebo případně pomohu. Příjem je nutný nejdříve vyzkoušet, protože ne všechna místa jsou signálem pokryta!!! *Jiří Veselý, tel: 602 376 140*

HLEDÁ SE: KRONIKÁŘ FARNOSTI

Kronika - jako kniha - je již na světě! K ní se teď hledá citlivý, nadšený, obětavý zapisovatel a hledač všelikého dění ve farnosti! Kdo by se k této službě chtěl zavázat - necht' se neprodleně ozve našemu panu faráři o. Danielovi nebo pas. asistentovi Davidovi! Kontakty viz níže!

KONCERT - MANŽELÉ LUTKOVI

Všichni jste srdečně zváni **v pondělí 14. května od 15 hodin**
v kostele Sv. Rodiny
na koncert písní Petra Lutky, kterého doprovází
na klávesy jeho žena Markéta.

CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

Tábor-Klokoty, 13. - 19. 8. 2007

<http://www.tabor2007.signaly.cz/?stranka=download>: **POSLECHNI SI HYMNU!**

Z programu setkání

...společné přednášky; tématické přednášky z oblasti kultury, psychologie, spirituality; křesťanská misie a evangelizace; diskusní skupiny; workshopy, semináře; koncerty a kulturní vystoupení; sportovní program; poznávací výlety; brigády pro město; účast na sociálním programu v rámci setkání; společné bohoslužby a modlitby

Cena

Cena za celé setkání je 900,-Kč (dotovaná cena), můžeš však využít zvýhodnění při včasném zaplacení:
platba do 31.5.2007 = cena 700,-Kč,
platba do 30.6.2007 = cena 800,-Kč.

[Přihlášení tak, abychom jeli společně můžeme udělat dvojím způsobem:](#)

1) buď vyplníte přihlášku na internetu

(<http://www.tabor2007.signaly.cz/?stranka=prihlaska-online>) a zašlete jí organizátorům s tím, že do kolonky "vikariát" napíšete "II. pražský" (tak budete automaticky přihlášení na místo, kde budeme ubytováni všichni společně - z Řep a okolí...). Pak mi dejte také zprávu, že jste se přihlásily - abychom o sobě věděli!

2) přihlášku vyplníte, zašlete mně a já jí tam pošlu sám - společně s ostatními přihláškami od nás...

Přihlášku on-line Vám mohu zaslat mailem nebo dát osobně...

Těším se, že spolu a hlavně spolu s Pánem něco krásného prožijeme! David Ž.

BLAHOSLAVENSTVÍ pro ty mladší...

Blaze těm, kteří mají pochopení pro moji klopýtavou chůzi a moji zchromlou ruku.

Blaze těm, kteří chápou, že musím hodně napínat uši, abych vnímala, co mi kdo říká.

Blaze těm, kdo nikdy neřeknou: "Už jsi mi to dnes říkal dvakrát."

Blaze těm, kteří mi dávají pocítit, že mě mají rádi, že si mě váží a že mě nenechají samotnou.

Blaze těm, kteří mi dobrotivě usnadňují prožít dny, které mi ještě zbývají.

z webových stránek Centra pro rodinu

všichni jste srdečně zváni na
MARIÁNSKÉ POBOŽNOSTI

v měsíci KVĚTNU
každé PONDĚLÍ, STŘEDU a PÁTEK

v 18.30 v kostele SV. RODINY

nebo na zahradě DCB - pokud bude hezké počasí

BOHOSLUŽBY, SVÁTKY, FARNÍ PROGRAM

NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ:

- slavení se přesune na mši svatou v neděli 20. května v kostele Sv. Rodiny, ve čtvrtek bude mše svatá u sv. Martina jako obvykle v 17.30

POŘAD BOHOSLUŽEB V ŘEPSKÉ FARNOSTI (případné změny uvedeny pod tabulkou)	
KOSTEL SV. RODINY NEDĚLE – 9⁰⁰ (3. v měsíci s kytarovým doprovodem) Pondělí – 16 ⁰⁰ Středa – 16 ⁰⁰ Pátek – 18 ⁰⁰ Sobota – 18 ⁰⁰ (<i>s nedělní platností...</i>) mše spojená s nešporami	KOSTEL SV. MARTINA NEDĚLE – 7⁴⁵ Úterý – 17 ³⁰ Čtvrtek – 17 ³⁰

vydává:	Ř.k. farnost u kostela sv. Martina v Řepích, Galandova 1199, 163 00, Praha 6
redakce:	Mgr. David Žofák náklad: 170 - 200 ks, neprodejné
uzávěrka:	do středy posledního týdne v měsíci (zašlete na: farnostrepy@tiscali.cz nebo předejte pas.as.D. Žofákovi osobně)
kontakty:	o.Daniel: 603 475 056; as. David: 603 894 989, 235 302 058, david.zofak@tiscali.cz ; http://farnostrepy.klenot.cz

